

Motion till riksdagen 2008/09:K400

av **Fredrick Federley (c)**

Grundlagsändringar

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att utreda ett införande av enmansvalkretsar eller fullt personval vid val till riksdagen.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att utreda ett införande av ministerstyre.

Motivering

Sverige har en lång tradition av partiföreträdarskap. I partiföreträdarskapet uppstår en naturlig svårighet för väljarna att veta om det är partiet eller en kandidat man röstar på. En väljare sätter sitt kryss för en kandidat som kan bli personvald, men som i slutändan blir en del av partiet.

Det är ett demokratiskt problem att riksdagsledamöterna har en så svag ställning i förhållande till sitt parti och rent faktiskt i förhållande till regeringen. I ett demokratiskt land borde väljarens önskan om företrädare som står över partiernas val av kandidater men också av politisk linje.

För att stärka medborgarnas inflytande över politiken och för att stärka de enskilda riksdagsledamöternas position finns det all anledning att överväga att införa enmansvalkretsar eller fullt personval.

På samma sätt behöver vi stärka den parlamentariska kontrollen av ministrar och också ge ministrar större befogenheter att agera. Vid kriser eller politiskt svåra situationer avkrävs allt som oftast ministrars svar på vad de avser att göra, hur de agerar och skall lösa problemet. I Sverige är den möjligheten begränsad eftersom ministerstyre inte är tillåtet, utan regeringen är kollektivt ansvarig för beslutade regleringsbrev.

Det ger vid handen att ministern inte kan agera så snabbt och handlingskraftigt som situationen kan kräva. Det leder också till en rad anmälningar till

Fel! Okänt namn på

konstitutionsutskottet som blir ett spel för gallerierna där enda syftet är att svärta ministrar i stället för att råda bot på politiska problem.

Att vi inte har ministerstyre gör det också svårare för riksdagsledamöterna att utöva och utkräva parlamentariskt ansvar av ministrarna, som borde vara ansvariga direkt inför riksdagen för de beslut de fattat.

Stockholm den 3 oktober 2008

Fredrick Federley (c)